

sikukese poole, felle üsse ees kaks wana inimest istusid.

Kuningas astus tewa järele.

„Näage!“ ütles talupoeg, oma wanemaid lah-
festest teretades, „need on minu wanemad, kes min-
gid moodi enam ei wõi tööd teha ja kaa minu
veiksest pääwa palgast peawad elama. N'ad kas-
watasid mind fui ma veike olin Jumala kartuses
üles, lasssid kaa mind hoolega koolis käia, ja
tegiwad minu eest tööd, senni fui ma juba ise
joudsin enesele leiba teenida. See oli nende ka-
pitaal, felle intressi mina nüüd mäksan, — ja
siin“, mis peale ta funingast alumiise forra peale
wiis, ja t'ale 6 last, 10 funni 4 aastani, n'agu
kuus orila wilet, oma ema ümber, lugemas, fir-
jutamas, tööd tegemas ja mängimas, näitas;
„nendele, teen ma nõndasamuti, nõnda n'agu minu
wanemad muulle tegi wad, forjan ma üht kapitaasi,
mis fui Jumal tahab, omal aadal kaa oma sinist
saab kandma!“ —

Kuninga silmad langevad wet täis.

Wanemaid seal tuas auustades, ja wanakestele
ulse ees õnne soowides seesuguse poia üle, lahkus
valitseja tundmata kõmbel ja ilma mingisugust
tingitust finnimata seal; sest tema ei fannud il-
maski enesel raha kaasas, waid lubas aga pea
jälle neid wantama tulla. Teisel homikul tulij

üts funinga teendriitest talupoia mainesse, kes t'ale
lästu tõi silmapilf Dreesdeni lossi peale tulla,
sest Kuningas soowida temaga rääkida; aga siisti
ei tohdida ta keslegile sest tulas juttustada, kus
ta minna.

„Kuule Anna“, ütles ta õisades oma naese
wästu, „see wõeras mees, kes eile siin meite juu-
res wõeras oli, ei olnud wist keegi minu fui meie
armulik funingas ise!“

Seepeale pani ta enesele pühapääwa riided selga
ja ruttas senna nimetud lossi peale, felle treppi
peal teda juba üts teender ootab, ja lohe ühte
suurde saali wiis. Pärast seda fui t'ale siin fu-
ninga nimel oma 100 rublastest oli tingitusels
peusse pistetud, tulj funingas ise nähtavale, fii-
tis teda veel ford tema eilse imeliku mõistatuse
seletamise üle; ütles aga kaa, et ta tahta seda fi-
nast mõistatust täna oma wõerastele laudas anda
üles arwata, ja finnitas teda et keslegile sest mite
üht sõna ei pea ilmutama; naeratades lisas fu-
ningas veel senna juurde: „ei tohi ja keslegile enne
sest juttustada, enne fui ja mind kõigewähemalt
wiiskümmend korda oled näinud.“ — Kõige maa ja
taewa juures finnitades, ja kolmandema taewasse
tõstetud, ruttas mehike foju, omastetega seda suurt
õnne jagama.